

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0231/2011

16.6.2011

MIETINTÖ

demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopoliitikasta
(2011/2032(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Véronique De Keyser

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
KEHITYSYHTEISTYÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	22
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	26
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	29

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopoliitikasta (2011/2032(INI)).

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja erityisesti sen 21 artiklan sekä kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja erityisesti sen 25 artiklan,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista,
- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW) vuodelta 1979,
- ottaa huomioon Euroopan yleissopimuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) sitoumukset, joista sovittiin Kööpenhaminassa 1990 ja Istanbulissa vuonna 1999 pidetyssä huippukokouksessa, jossa kaikki ETYJ:n osallistujavaltiot sitoutuivat kutsumaan vaaleihinsa kansainvälisiä tarkkailijoita ja etenkin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR),
- ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan ja Amerikan ihmisoikeussopimuksen,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 1989 tehdyn itsenäisten maiden alkuperäis- ja heimokansoja koskevan ILO:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 6, 8 ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jota koskeva julistus annettiin Strasbourgissa 12. joulukuuta 2007,
- ottaa huomioon vuonna 2000 tehdyn AKT–EU-kumppanuussopimuksen 8, 9 ja 96 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 4. joulukuuta 2000 hyväksymän päätöslauselman demokratian edistämisestä ja lujittamisesta¹ sekä 20. joulukuuta 2004 hyväksymän päätöslauselman alueellisten, osa-alueellisten ja muiden järjestöjen ja mekanismien roolin vahvistamisesta demokratian edistämiseksi ja lujittamiseksi²,
- ottaa huomioon demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisesta edistämisestä koskevasta rahoitusvälineestä 20. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1889/2006,

¹ A/RES/55/96.

² A/RES/59/201.

- ottaa huomioon 20. syyskuuta 1996 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta kansanvallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien sisällyttämisestä yhteisön ja kolmansien maiden sopimukseen (KOM(1995)0216)¹ sekä 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeus- ja demokratialausekkeesta Euroopan unionin sopimuksissa²,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2001 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan unionin vaaliavusta ja vaalitarkkailutoiminnasta³,
- ottaa huomioon 25. huhtikuuta 2002 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan unionin tehtävästä ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämiseksi kolmansissa maissa (KOM(2001)0252)⁴,
- ottaa huomioon 8. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin vaalitarkkailuvaltuuskunnista: tavoitteet, käytännöt ja tulevat haasteet⁵,
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2009 antamansa päätöslauselman demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa⁶,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön⁷,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman köyhyyden vähentämisestä ja työpaikkojen luomisesta kehitysmaissa: jatkotoimet ja erityisesti sen 71, 72 ja 73 kohdan⁸,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa⁹,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa¹⁰,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta¹¹,

¹ EYVL C 320, 28.10.1996, s. 261.

² EUVL C 290E, 29.11.2006, s. 107.

³ EYVL C 343, 5.12.2001, s. 270.

⁴ EUVL C 131E, 5.6.2003, s. 147.

⁵ EUVL C 271E, 12.11.2009, s. 31.

⁶ EUVL C 265E, 30.9.2010, s. 3.

⁷ EUVL C 4E, 7.1.2011, s. 34.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0327.

⁹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0446.

¹⁰ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0434.

¹¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman verotuksesta ja kehityksestä – yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusallalla¹,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 antamansa päätöslauselman epävakauden aiheuttamista muuttovirroista: EU:n ulkopolitiikan soveltamisala ja tehtävä²,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja kolmansien maiden väliset sopimukset ja niihin sisältyvät ihmisoikeus- ja demokratialausekkeet,
- ottaa huomioon neuvoston 18. toukokuuta 2009 esittämät päätelmät demokraattisen hallintotavan tukemisesta – kohti EU:n toimintakehyksen vahvistamista,
- ottaa huomioon kahdet neuvoston antamat päätelmät demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa: 17. marraskuuta 2009 annetut päätelmät ja 13. joulukuuta 2010 annetut päätelmät, jotka sisältävät vuoden 2010 tilanneselvityksen ja ehdotuksen pilottimaiden luetteloksi,
- ottaa huomioon komission / neuvoston pääsihteeristön yhteisen asiakirjan demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa (SEC(2009)1095),
- ottaa huomioon yhteisen tiedonannon Eurooppa-neuvostolle, Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävästä kumppanuudesta eteläisen Välimeren maiden kanssa (KOM(2011)0200),
- ottaa huomioon 22. kesäkuuta 1993 Kööpenhaminassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon demokratisoitumista, ihmisoikeuksia ja ihmiskauppaa koskevat komission aihealuekohtaiset ja maantieteelliset rahoitusvälineet (kuten AENAS, sen seuraaja siirtolaisuutta ja turvapaikkaa koskeva temaattinen ohjelma, MIEUX-ohjelma, EIDHR, ENPI ja TAIEX),
- ottaa huomioon 21. maaliskuuta 2011 julkaistun YK:n pääsihteerin erityisedustajan raportin ihmisoikeuksista, monikansallisista yhtiöistä ja muista liikeyrityksistä³,
- ottaa huomioon, että perustettiin komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan virka sekä 1. tammikuuta 2011 alkaen Euroopan ulkosuhdehallinto,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A7-0231/2011),

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0082.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0121.

³ A/HRC/17/31, 2011.

- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perussopimuksissa ihmisoikeudet ja demokratia vahvistetaan unionin perustana oleviksi arvoiksi sekä unionin ulkoisen toiminnan periaatteiksi ja tavoitteiksi, joita unionin on edistettävä yleismaailmallisina periaatteina,
- B. ottaa huomioon, että demokratialla voidaan parhaiten turvata ihmisoikeudet ja perusvapaudet, kaikkien ryhmien suvaitseminen yhteiskunnassa ja kaikkien yksilöiden yhtäläiset mahdollisuudet,
- C. ottaa huomioon, että demokratiasta on tullut yleismaailmallinen arvo mutta demokraattiset järjestelmät voivat vaihdella muodoltaan, kuten osoittavat EU:n 27 jäsenvaltion erilaiset mutta yhtäläillä hyväksyttävät demokratian muodot, joita historia, kulttuuri ja olosuhteet ovat muovanneet, sekä EU itsessään, joka on eräänlainen ylikansallinen demokratia, mikä on ainutlaatuisista maailmista; ottaa huomioon, että demokratialle ei täten ole yhtä ainoaa mallia ja suunnitelmaa mutta demokratian keskeisistä elementeistä ollaan yhtä mieltä,
- D. toteaa, että nämä määritellään kahdessa YK:n yleiskokouksen päätöslauselmassa¹,
- E. ottaa huomioon, että ihmisoikeudet ja demokratia liittyvät erottamattomasti toisiinsa ja että vain demokratiassa yksilöt voivat täysin nauttia ihmisoikeuksistaan ja perusvapauksistaan; ottaa myös huomioon, että demokratia voi olla olemassa vain silloin, kun ihmisoikeuksia kunnioitetaan,
- F. ottaa huomioon, että oikeusvaltion periaatteita on noudatettava, sillä se varmistaa yhdenvertaisuuden lain edessä ja yksityisomaisuutta koskevien oikeuksien tunnustamisen sekä sen, etteivät viranomaiset puutu mielivaltaisesti asioihin oikeudessa tai käytännössä, ja vaatii siksi julkisia elimiä käyttämään valtaansa avoimesti ja vastuullisesti vaaleilla valittujen viranomaisten kautta sekä riippumattoman ja puolueettoman oikeuslaitoksen avulla,
- G. ottaa huomioon, että tasa-arvo ja syrjimättömyys ovat ratkaisevan tärkeitä; katsoo, että jokaisella on oikeus nauttia kaikista ihmisoikeuksista syrjimättömästi rotuun, sukupuoleen, kieleen, uskontoon, poliittiseen tai muuhun mielipiteeseen, kansalliseen tai sosiaaliseen alkuperään, syntymäperään tai muuhun asemaan katsomatta; katsoo, että demokratialla olisi varmistettava kaikkien oikeudet, mukaan lukien vähemmistöjen, alkuperäiskansojen ja muiden haavoittuvien ryhmien oikeudet; katsoo, että aidon demokratian edellytyksenä on, että miehillä ja naisilla on yhdenvertaiset mahdollisuudet osallistua politiikkaan ja päätöksentekoon,
- H. katsoo, että demokraattiseen hallintotapaan sisältyy muun muassa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien turvaaminen, oikeussuojan saatavuus, parlamenttien ja paikallisten viranomaisten tärkeä asema päätöksenteossa sekä julkisen talouden avoin hallinto; katsoo, että johtajien ja viranomaisten vastuullisuus kansalaisiin nähden on ratkaiseva osa demokratiaa; katsoo, että tässä yhteydessä korruption torjunta on keskeisen tärkeää; katsoo, että demokraattiseen hallintotapaan sisältyy myös turvallisuusalan siviilivalvonta,
- I. katsoo, että kaikilla kansalaisilla on oikeus äänestää määräajoin vapaissa ja oikeudenmukaisissa vaaleissa ja asettua ehdolle julkisiin virkoihin,

¹ A/RES/55/96 ja A/RES/59/201.

- J. katsoo, että mielipiteen- ja sananvapaus poliittisissa, sosiaalisissa ja taloudellisissa kysymyksissä laajasti määriteltyinä ilman valtion langettaman rangaistuksen vaaraa on yleismaailmallinen oikeus, kuten myös mahdollisuus etsiä tietoa eri tietolähteistä,
- K. katsoo, että kaikilla kansalaisilla on oikeus perustaa riippumattomia yhdistyksiä ja järjestöjä, myös riippumattomia poliittisia puolueita ja etujärjestöjä,
- L. katsoo, että poliittiset puolueet ja niiden edustamat eri poliittiset kannat, edut, alueelliset tai paikalliset kytkökset ovat ratkaisevan tärkeitä; katsoo, että poliittisten puolueiden on toimittava vapaasti ilman että hallitus tai täytäntöönpanoviranomaiset puuttuvat niiden toimintaan; katsoo, että niin hallitusta tukevat kuin sitä vastustavatkin vaaleilla valitut edustajat tarvitsevat valtaa ja resursseja neuvotella ja hyväksyä lainsäädäntöä ja kansallisia talousarvioita sekä saattaa hallitus vastuuseen julkishallinnon hoidosta ja varainkäytöstä; katsoo, että osallistavan demokratian kokemisessa avainasemassa ovat kansalliset lainsäädäntöelimet ja vahvat parlamentit, jotka toimivat julkisina foorumeina rauhanomaiselle neuvottelulle poliittisista ja yhteiskuntajärjestystä koskevista kilpailevista käsitteistä,
- M. korostaa, että kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja valtiosta riippumattomat toimijat ovat olennainen osa hyvin toimivan demokratian rakentamista sekä tärkeässä asemassa syvälle yhteiskuntaan ulottuvan demokraattisen kulttuurin vakiinnuttamisessa; katsoo, että ne ohjaavat yleisiä vaatimuksia ja asettavat viranomaiset vastuuseen teoistaan,
- N. katsoo, että riippumattomat ja monipuoliset tiedotusvälineet ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan varmistaa, että mielipiteitä ja näkökulmia ilmaistaan ja niistä tiedotetaan yleisölle laajasti; katsoo, että tiedon ja viestinnän vapaa saatavuus sekä sensuroimaton pääsy internetiin (internetin vapaus) ovat yleismaailmallisia oikeuksia ja välttämättömiä julkisen toiminnan avoimuuden ja vastuun varmistamiseksi,
- O. katsoo, että demokraattisia arvoja koskeva koulutus on tärkeää demokratian kestävyydelle, samoin kuin iänmukainen osallistuminen päätöksentekoon koulutuslaitoksissa,
- P. kehottaa EU:n toimielimiä pitämään näitä demokratian päätekijöitä EU:n tuen osina tietyillä osa-alueilla, kun se avustaa kolmansia maita niiden matkalla demokratiaan,
- Q. panee merkille, että vuonna 2009 ja vuonna 2010 annetut neuvoston päätelmät demokratiakehityksestä EU:n ulkosuhteissa ilmentävät näitä seikkoja,
- R. katsoo, että EU:n liittyminen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn yleissopimukseen vahvistaa eurooppalaista järjestelmää ihmisoikeuksien suojelemiseksi ja vahvistaa EU:n asemaa kolmansiin maihin nähden,
- S. toteaa, että on ratkaisevan tärkeää vahvistaa kansalaisyhteiskunnan sekä poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien keskinäinen riippuvuus ja toisiaan vahvistava vaikutus ja että vain niiden kaikkien toteuttaminen voi auttaa perustamaan todellisen demokratian; katsoo, että demokratia on paras keino turvata ja suojata ihmisoikeudet ja mahdollistaa kestävä taloudellinen kehitys; ottaa huomioon, että

kansalaisyhteiskunnan aktiivinen osallistuminen ja panos hallinnon menettelyihin ovat ratkaisevan tärkeitä, mutta ne jäävät liian usein vähälle huomiolle,

- T. toteaa, että demokratian tukemista EU:n ulkosuhteissa koskevassa toimintaohjelmassaan neuvosto ilmaisi halunsa lisätä antamansa tuen johdonmukaisuutta ja tehokkuutta, mutta että tältä osin on edistytty rajoitetusti,
- U. toteaa, että unionilla on joukko demokratian ja ihmisoikeuksien tukemiseen tarkoitettuja välineitä, kuten poliittiset, taloudelliset ja kauppasopimukset ja -kumppanuudet, joihin sisältyy ihmisoikeus- ja demokratialausekkeita, kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskeva erityinen kannustusmenettely (GSP Plus), poliittinen vuoropuhelu, yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) liittyvät toimet, yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alaiset operaatiot, erikoistuneet rahoitusvälineet, kummihankkeet sekä vaalitarkkailutoiminta; katsoo kuitenkin, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaa politiikkaa on yhtenäistettävä ja tehtävä tulospainotteisemmaksi, sen on perustettava vakioituun menetelmään ja se on mukautettava kunkin maan tilanteeseen poistamalla demokratiakehityksen tukemiseksi EU:n ulkopoliitikasta nykyiset epäjohdonmukaisuudet ja eriarvoinen kohtelu, välttämällä luomasta uusia epäjohdonmukaisuuksia ja eriarvoista kohtelua, kiinnittämällä erityistä huomiota erityistarpeisiin epävakaisissa ja konfliktien jälkeisissä tilanteissa sekä edistämällä demokratiaa, ihmisoikeuksia ja kehitystä erottamattomina tavoitteina,
- V. katsoo, että EU:n olisi otettava paremmin huomioon valtion yhteiskunnalliset, poliittiset, taloudelliset ja strategiset realiteetit kun se päättää, myönnetäänkö tai perutaanko kauppaehtoja, kuten GSP Plus,
- W. ottaa huomioon, että EU:n olisi tehostettava demokratiaa koskevien normien ja tekijöiden edistämistä toiminnassaan kansainvälisissä järjestöissä sekä kannustettava edelleen panemaan tosiasiallisesti täytäntöön sitoumukset ja velvoitteet, joista on sovittu foorumeissa, joihin EU:n jäsenvaltiot osallistuvat,
- X. panee merkille, että EU:n kansainvälisten sopimusten laillisesti sitovien ihmisoikeuslausekkeiden valvomiseen ja täytäntöönpanoon liittyy yhä huomattavia haasteita; katsoo, että unionin ja sen kumppanimaiden välisten kansainvälisten sopimusten keskeyttäminen vastauksena vakaviin ihmisoikeuksia tai demokratiaa koskeviin rikkomuksiin on väline, joka on tarkoitettu käytettäväksi tietyissä tilanteissa; panee merkille, että vaikka ihmisoikeus- ja demokratialausekkeita loukataan usein ja vaikka tietyt kolmannet maat eivät noudata sopimuksissa annettuja sitoumuksia, vain harvoin kyseisten maiden hallituksia rangaistaan ja ne joutuvat riittävästi vastuuseen jopa karkeista ihmisoikeusloukkauksista; katsoo, että EU:n jatkuva epäonnistuminen tämän välineen käyttämisessä heikentää unionin uskottavuutta kansainvälisesti vahvana ja määrätietoisena toimijana,
- Y. katsoo, että seuraamukset on valittava oikeudenmukaisella, oikeasuhteisella ja viisaalla tavalla ja että kyseisen maan väestö ei missään tapauksessa saa olla seuraamusten suurin kärsijä,
- Z. toteaa, että unioni harjoittaa tällä alalla todellista kannustinpolitiikkaa uudistusten helpottamiseksi, mutta kannustinten tarjoamia mahdollisuuksia ei täysin hyödynnetä

poliittisista syistä ja erityisesti, koska EU:n laajuisesti ei olla yksimielisiä siitä, miten tärkeitä demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistäminen ovat muihin painopistealueisiin verrattuna; toteaa, että periaatteessa ei ole rakenteellisia tai laillisia esteitä sille, että demokratiakehityksen tukemiseen käytetään koordinoitusti ulkoisia rahoitusvälineitä,

- AA. ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 18. joulukuuta 2008 antamassa päätöslauselmassa 63/168 kehoitetaan kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon yleismaailmalliseen keskeyttämiseen; ottaa huomion, että kuolemanrangaistusta käytetään yhä rangaistusmenetelmänä monissa valtioissa ja joissakin tapauksissa myös alaikäisiin,
- BA. katsoo, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen väline on keskeinen unionin politiikassa, koska se keskittyy toimiin, joita ei voida toteuttaa kahdenvälisillä yhteistyövälineillä,
- CA. ottaa huomioon, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä rahoitetaan Euroopan unionin vaalitarkkailuvaltuuskuntien toimintaa, joka on vuorovaikutuksen keskeinen väline demokratian lujittamisessa, mutta valtuuskuntien suositusten seuranta ja täytäntöönpano on usein laiminlyöty,
- DA. toteaa, että tilanne on saattanut johtua EU:n vaalitarkkailun kohdemaiden hallitusten poliittisen tahdon puutteesta kuin myös komission ja jäsenvaltioiden kyvyttömyydestä varmistaa, että suositukset muuntuvat erityisiksi tukiohjelmiksi, joilla olisi tuettava etenkin vasta valittuja parlamentteja,
- EA. toteaa, ettei sillä vielääkään ole käytettävissään riittävän yksityiskohtaisia tutkimuksia, joiden avulla se voisi arvioida unionin ja sen jäsenvaltioiden demokratialle antaman tuen laajuutta; katsoo, että tämä johtuu osittain avoimuutta, asiakirjojen saatavuutta ja kuulemista koskevista kysymyksistä, joita neuvosto ei vielä ole ratkaissut,
- FA. katsoo, että ainoa keino saada paikallisväestöille todellinen demokratia sekä saavuttaa aito ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja aidosti paremmat talousnäkymät on soveltaa täysimääräisesti ehdollisuusperiaatetta; toteaa, että tämä periaate olisi määriteltävä yhdessä edunsaajamaiden kanssa ja kuullen tiiviisti hallituksia ja kansalaisyhteiskuntaa sekä ottaen asianmukaisesti huomioon paikallisväestöjen todelliset tarpeet,
- GA. ottaa huomioon, että poliittiset puolueet ja vapaasti ja oikeudenmukaisesti vaaleilla valitut parlamentit ovat keskeisen tärkeitä kaikille demokratioille ja demokratiakehitykselle ja että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevassa eurooppalaisessa rahoitusvälineessä ei ole vielä otettu huomioon näiden tekijöiden merkittävyyttä niiden tukemiselle ja toteuttamiselle,
- HA. ottaa huomioon, että YK:n uuden tasa-arvoryksikön (UN Women) työ on ratkaisevan tärkeää, kun tuetaan naisten panosta ja osallistumista demokratiakehitykseen,
- IA. ottaa huomioon, että EU:n toimielinten kesken vallitsee laaja yksimielisyys demokratian moniulotteisuudesta ja monitahoisuudesta sekä pitkäkestoisuudesta, mutta komissio ja jäsenvaltiot eivät ole ottaneet koko vaalisykliä huomioon suunnitellessaan ja toteuttaessaan demokratiaa tukevia toimenpiteitä,

JA. ottaa huomioon, että maissa, joissa demokratiakehitys on meneillään, naiset ja pienet lapset ovat erityisen alttiita ihmiskaupalle myös prostituutiotarkoituksessa,

Välttämätön ajattelutavan muutos

1. katsoo, että vain demokratiat, jotka perustuvat oikeusvaltioon, voivat luoda perustan unionin ja kolmansien maiden välisille rakenteellisille ja tasapainoisille kumppanuuksille, joissa otetaan huomioon myös molempien osapuolten ja niiden kansalaisten tarpeet ja edut;
2. korostaa, että vuoropuheluun ja kuulemiseen perustuvat kumppanuudet parantavat demokratiakehityksen ja demokraattista hallintotapaa koskevien tekijöiden omaksumista; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä käyttämään näitä eri vuoropuheluja yhtenäisemmin, johdonmukaisemmin ja koordinoitummin;
3. katsoo, että EU:n roolia "pehmeän vallan käyttäjänä" kansainvälisessä järjestelmässä voidaan vahvistaa vain, jos ihmisoikeuksien suojeleminen on sille todellinen prioriteetti sen kolmansia maita koskevassa politiikassa;
4. muistuttaa, että välttämätön lähtökohta unionin uskottavalle ja yhtenäiselle ulkopoliittiselle ja demokratiakehityksen tukemiselle on harjoittaa esimerkillistä ihmisoikeuksia ja demokratiaa kunnioittavaa politiikkaa myös EU:n ja sen jäsenvaltioiden sisällä sekä nyt että tulevaisuudessa;
5. katsoo, että köyhyyden torjuminen ja maiden kehittymisen esteiden poistaminen voivat edistää ratkaisevasti demokraattisia prosesseja;
6. huomauttaa, että Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän maiden tapahtumat ovat osoittaneet turvallisuuteen – erityisesti laittoman maahanmuuton torjuntaan – ja vakauteen keskittyvän ajattelumallin rajallisuuden, sillä se ei ole vähentänyt köyhyyttä ja sosiaalista epäoikeudenmukaisuutta; korostaa, että "turvallisuus vastaan demokratia" on väärä vastakkainasettelu, sillä inhimillistä turvallisuutta ei voi olla yhteiskunnassa, jossa ei ole demokraattista ja vastuullista hallitusta; panee merkille, että jos talouskehitystä on tapahtunut, sen hyötyjä ei ole jaettu oikeudenmukaisesti; katsoo siksi, että sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja epätasa-arvon torjuntaa koskevasta kysymyksestä on tehtävä unionin ulkopoliittikan keskeinen tavoite, sillä se on korvaamaton tekijä, kun kehitetään rauhanomaista, vaurasta ja demokraattista yhteiskuntaa;
7. korostaa tarvetta muuttaa toiminnan painotusta niin, että pyritään todella vakiinnuttamaan omaehtoiseen, kestäväan, kokonaisvaltaiseen ja kansaa hyödyttävään kehitykseen perustuva demokratia, jossa kunnioitetaan oikeusvaltion periaatetta sekä perustavanlaatuisia ihmisoikeuksia ja vapauksia; katsoo, että EU:n on kannustettava luomaan ympäristö, joka osaltaan edistää demokraattisen yhteiskunnan kehitystä;
8. tähdentää, että hallintomallina demokratia tarjoaa mekanismeja poliittisen vallan jakamiseen ja konfliktien hallintaan, jotka ovat olennaisia vakaiden ja rauhanomaisten yhteiskuntien merkkejä; toteaa kuitenkin, että demokratian on lähdettävä sisältä käsin ja että ulkopuoliset toimijat eivät voi pakottaa siihen keinotekoisesti; esittää, että EU voi

yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa tukea aktiivisesti demokraattisen vakauttamisen prosessia;

9. katsoo, että demokraatiakehityksen onnistumisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että siinä kiinnitetään huomiota asianomaisen maan sosiaaliseen ja taloudelliseen kehitykseen, jotta turvataan asukkaiden perusoikeudet, kuten oikeus koulutukseen, terveydenhoitoon ja työllisyyteen;
10. katsoo, että kommunistidiktatuurien kaatumista Keski- ja Itä-Euroopassa seuranneen demokratiaan siirtymisen kokemukset olisi jaettava Pohjois-Afrikan ja koko Lähi-idän uusien demokraattisten voimien kanssa; kannustaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa osallistumaan aktiivisemmin meneillään olevaan demokraatiakehitykseen tällä tärkeällä naapurialueella; kannustaa eurooppalaisia puolueita kehittämään puolueiden välisiä yhteistyöohjelmia uusien kumppanien kanssa kyseisellä alueella;
11. korostaa, että nyt on asetettava etusijalle unionin nykyisten kannustinten ja välineiden tehokkaampi, konkreettinen ja aktiivinen käyttö strategioissa, jotka on varta vasten suunniteltu kunkin maan tilanteeseen, sekä epäjohtomukaisuuksien ja eriarvoisen kohtelun poistaminen niiden täytäntöönpanossa, sillä tämä murentaa uskoa unioniin ja sen kykyyn toteuttaa lujaa ja yhtenäistä ulkopolitiikkaa; korostaa, että tällainen lähestymistapa vaatii todellista politiikan muutosta, minkä myötä demokratiasta, oikeusvaltion periaatteesta ja ihmisoikeuksista tehdään unionin ulkopolitiikan kulmakivi ja ne näkyvät politiikan tavoitteiden lisäksi myös sen ilmaisussa ja rakenteessa;
12. vaatii, että kansainvälisiä sopimuksia, maakohtaisia strategia-asiakirjoja, toimintasuunnitelmia, GSP Plus -ohjelmaa ja kaikkia muita unionin ja kolmansien maiden sopimussuhteita vahvistetaan muotoilemalla selkeämmin ihmisoikeus- ja demokratialausekkeet sekä lausekkeet, jotka koskevat alkuperäiskansojen oikeutta tulla kuulluksi ennen päätösten tekemistä ja hyvää hallintotapaa, sopimalla vähintään Cotonoun sopimuksen veroisista tarkoista menettelyistä, joita sovelletaan rikkomistapauksissa, antamalla sitoumuksia, joihin liittyy alakohtaisia, mitattavissa ja saavutettavissa olevia, määräaikoihin sidottuja kriteerejä saavutetun edistyksen arvioimiseksi, sekä sopimalla täsmällisestä täytäntöönpanon aikataulusta; pahoittelee, että Cotonoun sopimuksen ihmisoikeuslausekkeista huolimatta EU usein jättää huomiotta joidenkin Cotonoun sopimuksen kumppanimaiden hallitusten tekemät jatkuvat ja järjestelmälliset ihmisoikeusrikkomukset ja jatkaa entiseen tapaan suhteissaan niiden kanssa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön johdonmukaiset toimintatavat, joiden tavoitteena on ehkäistä ihmisoikeusrikkomuksia ja joita ovat esimerkiksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia loukkaaville hallituksille myönnettävien kokonaismäärärahojen vähentäminen, kuten budjettituen epääminen niiltä samalla kun lisätään rahoitusta, jolla vahvistetaan kansalaisyhteiskuntaa tällaisten hallitusten ohitse;
13. muistuttaa, että yhteisen kauppapolitiikan tavoitteet olisi sovitettava täysimääräisesti yhteen Euroopan unionin kokonaistavoitteiden kanssa; huomauttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan nojalla kauppapolitiikkaa on harjoitettava "unionin ulkoista toimintaa koskevien periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti" ja että

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan nojalla unioni edistää muun muassa kestävästä kehitystä, köyhyyden poistamista ja ihmisoikeuksien suojelua;

14. korostaa, että on tärkeää valvoa jatkuvasti sopimusten täytäntöönpanoa, ja kehottaa tässä yhteydessä käyttämään sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa että kestävästä kehitystä koskevia vaikutustutkimuksia, jotta varmistetaan sopimusten jatkuva arviointi;
15. panee merkille, että demokraattisia periaatteita ja arvoja voitaisiin tukea edelleen edistämällä Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ratifioimista ja asettamalla etusijalle alueet, jotka ovat aliedustettuja, jotta perussäännön yleismaailmallista luonnetta vahvistetaan ja torjutaan paremmin rikosten rankaisematta jäämistä, kansanmurhia, sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan;
16. pahoittelee, että komissio käyttää hyvin harvoin mekanismeja, joilla voidaan peruuttaa GSP Plus -kauppaetuudet, jos asiaa koskevia sopimuksia on rikottu; ei hyväksy komission asennetta, sillä huolimatta eräiden kansainvälisten järjestöjen yhteneväisistä raporteista se kieltäytyy aloittamasta tutkintaa useassa maassa, joilla on GSP Plus -asema ja joita epäillään vahvasti siitä, etteivät ne ole noudattaneet allekirjoittamia sopimuksia;
17. muistuttaa parlamentin vakaasta kannasta, jonka mukaan kaikkiin vapaakauppasopimuksiin olisi sisällytettävä oikeudellisesti sitovat lausekkeet sosiaali- ja ympäristönäkökohdista ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja jonka mukaan vähimmäisperustana olisi oltava luettelo GSP Plus -asetukseen sisältyvistä yleissopimuksista;
18. toistaa jälleen, että Euroopan parlamentin on valvottava tiukemmin näiden seikkojen toteutumista; pyytääkin neuvostoa ja komissiota ottamaan Euroopan parlamentin mukaan kaikkiin vaiheisiin, jotka liittyvät kolmansien maiden kanssa tehtävistä kansainvälisistä sopimuksista neuvottelemiseen, niiden tekemiseen sekä täytäntöönpanoon ja soveltamisen keskeyttämiseen, ja ennen kaikkea uusien sopimusten neuvotteluvaltuuksien määrittelyyn erityisesti ihmisoikeuksien osalta, assosiaationeuvoston tai kulloisenkin sopimuksen hallinnosta vastaavan muun poliittisen elimen vuoropuheluun demokratiakehitykseen liittyvien sitoumusten täytäntöönpanosta sekä päätöksentekoon kuulemisen aloittamisesta tai sopimuksen soveltamisen keskeyttämisestä;
19. katsoo, että menneestä on otettava oppia sen suhteen, miten kumppanuuden tiivistämisestä tehdään päätöksiä; korostaa, että pitkälle edistyneen maan asema on myönnettävä vain, jos kumppanimaat täyttävät ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevat selvät vaatimukset; kehottaa jälleen käyttämään selkeää kuulemismenettelyä, jolla varmistetaan, että parlamentti pidetään täysin ajan tasalla neuvottelujen kaikissa vaiheissa;
20. katsoo toiminnan Yhdistyneissä kansakunnissa legitimoivan kunkin maan ihmisoikeustilanteen seurannan ja toistaa, että Euroopan maiden on hyväksyttävä yhteinen kanta kaikissa YK:n elimissä; pyytää komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kuitenkin antamaan säännöllisesti perinpohjaisia selvityksiä siitä, kuinka hyvin kolmannet maat ovat panneet täytäntöön unionin kanssa tekemissään sopimuksissa antamansa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevat sitoumukset;

21. toistaa jälleen, että EU tukee jatkuvasti työtä, jota YK:n ihmisoikeusvaltuutettu, UN Women ja Unicef tekevät; kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä YK:n ihmisoikeusneuvoston kanssa;
22. kehottaa lisäksi Euroopan unionia perustamaan tällä demokratiakehityksen herkällä alalla demokratiastrategiansa perinpohjaiseen analyysiin kolmansien maiden uudistusmahdollisuuksista ja maiden johtajien poliittisesta tahdosta sitoutua uudistusprosessiin, sekä tunnistamaan mahdolliset pattitilanteet sopivimpien toimintatapojen selvittämiseksi; katsoo, että tämän tunnistamisen olisi perustuttava säännölliseen näkemystenvaihtoon kyseisen maan kaikkien demokraattisten voimien kanssa, jotta varmistetaan, että se perustuu keskinäiseen luottamukseen ja tietoon;
23. huomauttaa, että talousarviotukena kanavoitu unionin apu autoritaarisille valtioille ei aina takaa demokratiakehitystä ja että avun vaikuttavuutta arvioitaessa olisi keskityttävä avun aikaansaamiin tuloksiin eikä niinkään apuosuuden määrään;
24. suosittaa, että unioni kaikkein vaikeimpien kumppanuuksien tapauksessa pidättäytyisi eristämästä kyseisiä maita ja sen sijaan asettaisi suhteille asiaankuuluvia ja tehokkaita ehtoja, jotka toimisivat todellisina kannustimina demokraattisiin uudistuksiin, hyvää hallintotapaa koskevien sääntöjen noudattamiseen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, ja että unioni varmistaisi, että yhteistyö hyödyttää todella myös kansaa; ilmaisee tukensa demokratiaan ja yhteiseen vaurauteen tähtäävästä kumppanuudesta eteläisen Välimeren maiden kanssa annetussa tiedonannossa ilmaistulle lähestymistavalle, jonka mukaan uudistuksiin enemmän panostaville annetaan enemmän tukea; katsoo, että vastineeksi unionin ei pitä epäröidä kohdentaa uudelleen varoja, jotka on aiemmin varattu maille, joiden hallitukset eivät täytä demokraattisesta hallintotavasta antamia sitoumuksia, sellaisille maille, jotka ovat edistyneet enemmän niiden sitoumusten täyttämässä, jotka ne antoivat Euro-Välimeri-kumppanuuden ja itäisen kumppanuuden yhteydessä, ja kehottaa painottamaan enemmän demokratian edistämistä kumppanuus- ja naapuruuspolitiikassa;
25. katsoo, että unionin ei pitä epäröidä langettaa asiaankuuluvia, suhteellisia ja järkeviä seuraamuksia, jotka kohdistetaan hallinnon tärkeimpiin viranomaisiin – samalla kun tuetaan kansaa ja lisätään suoraa tukea kansalaisyhteiskunnan vahvistamiseksi – maille, jotka eivät täytä ihmisoikeuksista, hyvästä hallintotavasta ja demokratiakehityksestä antamia sitoumuksia, ottaen ennen toimiin ryhtymistä asianmukaisesti huomioon seuraamusten vaikutukset edunsaajamaiden väestöön; painottaa, että kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön on perustuttava maiden väliseen molemminpuoliseen kunnioitukseen; kehottaa perustamaan taloudellisen tuen verkoston Euro-Välimeri-alueen pankin puitteissa, jotta edistetään tekniikkaa ja yritystoimintaa koskevia kehitysaloitteita;
26. korostaa kuitenkin, että tämä lähestymistapa ja tuleva tarkistettu Euroopan naapuruuspolitiikka yhdessä tarkoittavat, että eriytetty lähestymistapa voi olla arvokas ja uskottava väline ainoastaan, jos siinä vaaditaan samoja ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevia tavoitteita kaikilta Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimailta; painottaa, että EU menettäisi jälleen uskottavuutensa, jos vaikeimpien maiden olisi noudatettava "minimivaatimuksia" ja kaikkein edistyneimpien maiden toteutettava kunnianhimoisempia vaatimuksia;

27. kehottaa neuvostoa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa käyttämään yleisemmin "älykkäitä" pakotteita ja niiden uhkaa EU:n ihmisoikeuspolitiikan välineenä sortohallintoja kohtaan; on varma, että valikoivia rankaisutoimenpiteitä, kuten varojen jäädyttämistä ja korkearvoisille henkilöille määrättäviä matkustuskieltoja, voidaan ja pitäisi käyttää niin, että se ei estä diplomaattisten toimien jatkamista, kahdenvälistä kauppaa, EU:n antamaa apua ja ihmisten välistä yhteydenpitoa; toteaa kuitenkin jälleen, että kohdennettuja pakotteita olisi sovellettava järjestelmällisesti, johdonmukaisesti ja tekemällä mahdollisimman laajaa kansainvälistä yhteistyötä, jotta pakotteilla ehkäistäisiin tehokkaasti ihmisoikeusrikkomuksia;
28. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita painostamaan tarpeen mukaan sellaisten valtioiden hallituksia, joiden ihmisoikeushistoria on kielteinen, jotta tällaisten valtioiden ihmisoikeustilannetta voidaan parantaa ja siten nopeuttaa demokratiakehitystä;
29. suhtautuisi myönteisesti sellaisen foorumin perustamiseen, jossa jäsenvaltioiden parlamentit ja Euroopan parlamentti voisivat yhdessä käsitellä ulkopoliittisia kysymyksiä, etenkin arkaluonteisia asioita kuten ihmisoikeuksia ja demokratiaa;

Poliittisen ulottuvuuden syventäminen

30. katsoo, että EU:n ulkopoliitiikan apuvälineenä tarvitaan maailmanlaajuisia ja yhtenäistä toimintamallia, joka perustuu kohdennettuihin strategioihin, jotka koskevat kehitysyhteistyötä, ihmisoikeuksia, hyvää hallintotapaa, sosiaalista osallisuutta, naisten ja vähemmistöjen tukemista sekä uskonnollista suvaitsevaisuutta, ja katsoo, että tämä on olennaisen tärkeää, kun sovitetaan yhteen demokratiakehityksen edistämässä havaittavat kaksi toimintamallia: kaikkia hyödyttävään yhteiskunnallis-taloudelliseen edistykseen ja köyhiä hyödyttävään kasvuun nojautuva kehitysmalli ja poliittista moniarvoisuutta, parlamentaarista demokratiaa ja oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien sekä toimivan kansalaisyhteiskunnan kunnioittamista tukeva poliittinen malli; tähdentää, että kolmansien maiden poliittisten järjestelmien tukemisen on tapahduttava institutionaalisten valmiuksien kehittämistä ja moniarvoisuutta tukemalla – kiinnittämällä erityistä huomiota oikeuslaitoksen riippumattomuuteen ja tinkimättömyyteen sekä hyvän hallinnon mekanismeihin, myös korruption torjuntaan – sekä instituutioita tukemalla itse politiikkaan puuttumatta; painottaa Euroopan parlamentin entisten jäsenten tarjoamaa lisäarvoa EU:n toimissa demokratiakehityksen edistämiseksi;
31. tukee voimakkaasti kaikkia EU:n ulkopoliitiikkaan sisältyviä aloitteita, kannustimia ja valmiuksien kehittämiseen liittyviä toimia, joilla pyritään takaamaan naisten osallistuminen päätöksentekoon kaikilla tasoilla niin julkisella kuin yksityisellä sektorilla, ja katsoo, että naisten ja miesten tasavertainen edustus päätöksenteossa auttaa varmistamaan, että naiseen vaikuttavat asiat otetaan huomioon;
32. kehottaa parantamaan ihmisoikeuksien, demokratian, demokraattisen hallintotavan ja oikeusvaltioperiaatteen valtavirtaistamista EU:n kaikessa ulkosuhteita koskevassa toiminnassa nykyisten ja uusien sitoumusten mukaisesti sekä institutionaalista näkökulmasta että toiminnan ja maantieteellisten/aihealuekohtaisten välineiden osalta;
33. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita pitämään jatkossakin demokratiakehityksen aikana annettavan humanitaarisen avun epäpoliittisena;

34. pitää kannatettavina unionin pyrkimyksiä tukea, usein demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen välityksellä, muun muassa ihmisoikeusaktivistien ja riippumattomien tiedotusvälineiden kaltaisia toimijaryhmiä, jotka pyrkivät demokraattisiin uudistuksiin; painottaa kuitenkin tarvetta lujittaa demokraattisten poliittisten puolueiden, erityisesti sellaisten puolueiden, jotka edistävät demokraattisia arvoja, järjestäytymistä ottamatta kantaa niiden paremmuuteen; kehottaa tukemaan järjestelmällisesti vapaille ja oikeudenmukaisilla vaaleilla valittuja uusia parlamentteja eritoten maissa, jotka ovat siirtymävaiheessa tai joihin unioni on lähettänyt vaalitarkkailuvaltuuskunnan; katsoo, että tällaista tukea ei pitäisi rahoittaa automaattisesti vain demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla rahoitusvälineellä vaan myös maantieteellisillä välineillä;
35. panee merkille komission ja korkean edustajan päätöksen tukea eurooppalaisen demokratiatuen (EED) perustamista, jotta voidaan auttaa maissaan demokraattiseen muutokseen pyrkiviä poliittisia toimijoita; korostaa, että tulevan eurooppalaisen demokratiatuen ei tulisi korvata demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen, muiden demokratiakehitysvälineiden ja jo olemassa olevien ulkoisten rahoitusvälineiden työtä tai olla sen kanssa päällekkäistä, vaan sillä olisi oltava eri tavoitteet ja rahoitus- ja hallintosäännöt; kehottaa asiasta vastaavia EU:n toimielimiä parantamaan ja yksinkertaistamaan nykyisiä välineitä ja puitteita, joilla pyritään tukemaan demokratiaa kolmansissa maissa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa, komissiota ja tulevaa puheenjohtajavaltiota Puolaa rajaamaan selkeästi tulevan eurooppalaisen demokratiatuen valtuudet suhteessa näihin välineisiin ja puitteisiin; vaatii, että Euroopan parlamentilla on oltava oikeus valvoa mahdollisen tulevan demokratiatuen perustamisprosessia, vuosittaisten tavoitteiden, painopisteiden, odotettavien tulosten ja määrärahojen määrittämistä laajassa mielessä sekä toiminnan täytäntöönpanoa ja seuranta;
36. kehottaa avunantajia pitämään demokratian kehittämistä pikemminkin poliittisena ja moraalisenä velvoitteena kuin pelkästään teknisinä toimenpiteinä ja kehittämään vastaanottajamaita koskevaa paikallistietämystä, jotta apu voidaan kohdentaa tehokkaasti ja paikallisten olosuhteiden mukaisesti;
37. painottaa, että ollakseen täysin legitiimejä ja väestön tahtoon pohjautuvia kaikkien demokratiaa edistävien strategioiden on perustuttava vuoropuheluun, johon osallistuu paikallisia toimijoita mahdollisimman laajalta alalta; kehottaa neuvostoa, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota järjestämään laaja-alaisia ja syvällisiä kuulemistilaisuuksia kaikkien alan toimijoiden kanssa;
38. panee tyytyväisenä merkille vakautusvälineen tehokkaat, välittömät ja yhtenäiset toimet kriiseissä ja epävakaisissa tilanteissa kolmansissa maissa sekä sen tarjoaman tuen, jolla on luotu olosuhteet toiminnalle, jota tuetaan muilla välineillä, joita ovat liittymistä valmisteleva tukiväline, eurooppalainen naapurisuuden ja kumppanuuden väline, kehitysyhteistyön rahoitusväline ja taloudellisen yhteistyön rahoitusväline;
39. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tasa-arvopolitiikkaa arvioidaan järjestelmällisesti ja että ihmisoikeuksia ja perusvapauksia kunnioitetaan etenkin Euroopan unionin antaman taloudellisen tuen yhteydessä;

40. esittää, että vaalikoordinoitiryhmän toimivaltuudet laajennettaisiin sisältämään myös demokratian tukemista koskeva toiminta, ja kannustaa parlamentaarista demokratiaa edistävää toimistoa tekemään tiivistä yhteistyötä vaalikoordinoitiryhmän kanssa;
41. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n edustustoja ottamaan huomioon, että on tärkeää parantaa EU:n edustustojen virkamiesten tietoisuutta demokratiaa koskevista toimista ja erityisesti parlamenteille annettavasta tuesta;
42. korostaa, että on tärkeää valtavirtaistaa demokratisointipolitiikkaa koko Euroopan parlamentin työssä sekä parlamentin valtuuskunnissa; toteaa lisäksi, että on tärkeää tehdä maailmanlaajuisista parlamenttien välistä yhteistyötä demokratiapolitiikassa muun muassa Parliamentarians for Global Action -järjestön ja muiden foorumien kautta;
43. korostaa legitiimien demokraattisten puolueiden, aitojen yhteiskunnallisten liikkeiden ja vapaan lehdistön potentiaalista roolia yleisten etujen turvaajana, koska ne valvovat hallitusten avoimuutta ja vastuuvollisuutta, jolloin valtiot voivat suojella ihmisoikeuksia ja edistää sosiaalista ja taloudellista kehitystä;
44. korostaa, että kolmansien maiden kansalaisyhteiskunta ja parlamentit ovat tärkeässä asemassa budjetin demokraattisessa valvonnassa; katsoo, että kaikkea unionin antamaa suoraa budjettitukea on välttämätöntä täydentää kansallisten parlamenttien valvontaedellytysten teknisellä ja poliittisella vahvistamisella; huomauttaa, että unionin olisi aktiivisesti tiedotettava kolmansien maiden parlamenteille unionin yhteistyön sisällöstä; kannustaa parlamentaarista demokratiaa edistävää toimistoa toimimaan aktiivisesti tukiessaan parlamenteja talousarvion demokraattisessa valvonnassa; on tältä osin tyytyväinen yhteistyön lisäämiseen itäisen kumppanuuden maiden parlamenttien kanssa Euronest-edustajakokouksessa, joka piti järjestäytymiskokouksensa 3. toukokuuta 2011, ja odottaa paljon tältä yhteistyöltä; kiinnittää huomiota Euroopan parlamentin kyseisen aloitteen merkitykseen, sillä se on EU:n ulkopolitiikan tärkeä näkökohta demokratiakehityksen puolesta;
45. katsoo, että jatkossa kansalaisyhteiskunnan on tärkeää osallistua suoraan hyvän hallintotavan prosesseihin ja näin ollen sopimusten täytäntöönpanon valvontaan; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja neuvostoa laatimaan EU:n kansainvälisille sopimuksille järjestelmällisen seurantamekanismin, jonka myötä sopimusten täytäntöönpanon arviointiprosessiin otetaan mukaan kolmansien maiden kansalaisyhteiskunnan eri tekijät, myös valtiosta riippumattomat toimijat ja työmarkkinaosapuolet;
46. iloitsee unionin päätöksestä laatia maakohtaisia ihmisoikeusstrategioita; korostaa, että niihin olisi sisällytettävä myös demokratiakehityksen osa-alueita; kannustaa toteuttamaan ne nopeasti, jotta unionilla olisi pian käytössään yhteinen arvio kunkin maan tilanteesta ja tarpeista sekä toimintasuunnitelma, jossa täsmennetään, miten unionin välineitä voitaisiin parhaiten hyödyntää näitä strategioita täydentävästi; painottaa samalla, että uusilla strategioilla ja tavalla, jolla niitä sovelletaan, on poistettava nykyiset epäjohtonmukaisuudet ja eriarvoinen kohtelu EU:n ulkopolitiikasta ja tuettava ihmisoikeuksia ja demokratiakehitystä, eikä niillä saa luoda uusia epäjohtonmukaisuuksia ja eriarvoista kohtelua; täsmentää, että maakohtaisten strategia-asiakirjojen on määrä vaikuttaa kaikkiin kyseistä maata koskeviin toimintalinjoihin ja unionin välineiden

käyttöön; pyytää asettamaan maakohtaiset strategia-asiakirjat Euroopan parlamentin saataville;

47. kehottaa EU:ta kytkemään jatkossa rahoitussitoumukset kolmansien maiden saavuttamaan edistykseen ihmisoikeusstrategioiden ja todellisen demokratiakehityksen täytäntöönpanossa;
48. korostaa, että naisten ja miesten tasavertainen osallistuminen kaikilla elämänaloilla on ratkaiseva tekijä demokratiassa ja että naisten osallistuminen kehitykseen on perustavanlaatuisen yleismaailmallisesti hyväksytty arvo sekä edellytys sosiaalitaloudelliselle kehitykselle ja moitteettomalle demokraattiselle hallinnolle;
49. painottaa, että Euroopan unioni voi olla ratkaisevassa asemassa kolmansien maiden demokratiakehityksessä ja naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämiseksi sekä jäsenvaltioissa että suhteissaan kolmansiin maihin siten, että tasa-arvokysymykset valtavirtaistetaan ja että niitä korostetaan ensisijaisilla aihealueilla ja tuetaan eri osapuolten mahdollisuuksia osallistua ohjelmien suunnitteluun ja kehittämiseen painottaen erityisesti sukupuolistereotyyppien ja kaikenlaisen naisiin kohdistuvan syrjinnän ja väkivallan torjumista sekä siten, että naisia otetaan mukaan konfliktien ehkäisemiseen ja ratkaisemiseen ja lisätään naisten vaikutusmahdollisuuksia, jotta heistä tulee aktiivisia kansalaisia yhteiskuntaa hyödyttävällä tavalla, kiinnittäen erityistä huomiota kaikista haavoittuvimpiin naisiin;
50. vaatii strategista, priorisoitua pidemmän aikavälin yleistoimintamallia, jolla varmistetaan, että sukupuolten tasa-arvo nostetaan kaikkien sellaisten politiikkojen, ohjelmien, hankkeiden ja toimintojen keskipisteeseen, joita edistetään Euroopan unionin tasolla, sekä otetaan huomioon kaikissa unionin suhteissa, mukaan lukien parlamenttien välinen yhteistyö EU:n ja kolmansien maiden välillä, sillä se on suoraan sidoksissa ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamiseen sekä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseen;
51. korostaa, että on kehitettävä vahvoja yhteenliittymiä muiden maailmanlaajuisten toimijoiden, kuten Afrikan unionin ja Arabiliiton, kanssa, jotta demokraattisia arvoja voidaan edistää tehokkaammin; kehottaa Euroopan unionia pyrkimään aktiivisesti tällaisiin yhteenliittymiin erityisesti Yhdysvaltojen kanssa EU:n ja Yhdysvaltojen pyrkiessä koordinoimaan paremmin kehityspolitiikkojaan;
52. pitää myönteisenä, että Euroopan ulkosuhdehallintoon on perustettu ihmisoikeus- ja demokratiaosasto, ja kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan, että EU:n ulkomaanedustustoissa on yhteyshenkilö ihmisoikeus- ja demokratiakysymyksiä varten;
53. toteaa, että Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamispäätöksen mukaisesti henkilöstön palkkaamisen on perustuttava ansioihin ja että miehiä ja naisia on oltava tasapuolisesti kaikilla tasoilla; on tyytyväinen toimiin, joilla varmistetaan, että unionin edustustojen johdossa on yhtä paljon naisia ja miehiä¹; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa

¹ Neuvoston päätös, annettu 26. heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta, EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30–40

edistämään aktiivisesti naisten ja miesten tasavertaista edustusta konfliktien jälkeen luotavissa valtiollisissa elimissä;

54. korostaa, että demokratia ei voi olla aidosti edustuksellinen, jos tasa-arvoa ei saavuteta ja naiset eivät osallistu politiikkaan ja demokratiakehitykseen; vaatii siksi EU:ta asettamaan sukupuolten välisen tasa-arvon etusijalle demokratiakehityksen edistämistä koskevalla asialistallaan; korostaa, että on tärkeää tukea naisten oikeuksien puolustajia ja naisparlamentaarikkoja muun muassa sukupuolitietoisien budjetoinnin edellytyksiä kehittämällä; kehottaa EU:ta erityisesti tukemaan taloudellisesti ja tarjoamaan kehitysedellytykset naisten oikeuksien järjestöille ja naispuolisille poliittisille ehdokkaille sekä ihmisoikeusaktivisteille tai demokratiaa puolustaville aktivisteille, jotka ovat tärkeässä asemassa arabimaailman vallankumouksissa;
55. korostaa naisten roolia rauhantekijöinä konfliktien ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa ja kannustaa naisia toimimaan aktiivisesti yhteiskunnan hyväksi;
56. korostaa, että minkä tahansa yhteiskunnan demokratiakehitykselle on tärkeää turvata tyttöjen ja naisten oikeudet, myös oikeus yhtäläiseen kohteluun ja koulutukseen;
57. tukee alueellisia ohjelmia, joilla suojellaan kaikkein haavoittuvimpia yksilöitä, etenkin lapsia, naisia ja vanhuksia;
58. uskoo vakaasti, että yksilöiden ja etenkin naisten sekä kansalaisyhteiskunnan vaikutusmahdollisuuksien lisääminen koulutuksen ja tiedotuksen avulla sekä sosiaalisten, taloudellisten ja sivistyksellisten oikeuksien sekä kaikkien muiden ihmisoikeuksien tehokkaan puolustamisen helpottaminen täydentää tärkeällä tavalla kaikenlaisten demokratiaa edistävien toimintapolitiikkojen ja -ohjelmien laatimista ja toteuttamista, ja korostaa, että niille olisi taattava tarvittava rahoitus;
59. korostaa tarvetta kehittää erityisiä koulutusohjelmia naisyrittäjille, jotta edistetään heidän osallistumistaan maailmankauppaan;
60. kehottaa neuvostoa ja komissiota kehittämään unionin vaalitarkkailuvaltuuskuntien ympärille poliittisen strategian muun muassa esittämällä poliittisen hankkeen, jonka osana kukin valtuuskunta toimii; vaatii, että kahden vuoden kuluttua kunkin vaalitarkkailutehtävän päättymisestä esitetään yhteenveto demokratiakehityksen edistymisestä ja vielä työtä vaativista seikoista ja että siitä keskustellaan komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan kanssa Euroopan parlamentissa vuosittain järjestettävässä ihmisoikeuskeskustelussa; toteaa jälleen, että olisi hyödyllistä pyytää entisiä parlamentin jäseniä tarjoamaan pätevyytensä ja kokemuksensa vaalitarkkailuvaltuuskuntien tai niiden jatkotoimien käyttöön;
61. painottaa, että erityisesti rajalliset varat huomioon ottaen on tärkeää valita vaalitarkkailuvaltuuskuntien ensisijaiset kohdemaat sen perusteella, mitä todellista vaikutusta vaalitarkkailulla voi olla pitkän aikavälin aidon demokratiakehityksen edistämiseen; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa noudattamaan erittäin valikoivaa menetelmää tätä valintaa tehdessään; muistuttaa, että vaalikoordinoitiryhmä, jota kuullaan unionin vaalitarkkailutoiminnan vuosiohjelmasta, on laatinut asiaa varten tarkat kriteerit; vaatii valvomaan paremmin kansainvälisesti määriteltyjen menettelytapojen ja

sääntöjen noudattamista sekä erityisesti vaalitarkkailutoiminnan riippumattomuutta ja tehokkuutta;

62. painottaa, että kunkin vaalitarkkailutehtävän päätteeksi on tärkeää antaa realistisia ja toteutuskelpoisia suosituksia; pyytää unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita yhtymään näihin suosituksiin sekä pyytää komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita kiinnittämään asiaan erityistä huomiota, jotta suositusten täytäntöönpanosta voidaan varmistua yhteistyön kautta; painottaa näiden suositusten toteuttamisen asianmukaisen seurannan merkitystä; vaatii, että näiden suositusten julkaiseminen ja seuranta annetaan EU:n edustustojen tehtäväksi ja että siihen varataan riittävät välineet; painottaa tarvetta tiiviiseen yhteistyöhön kansainvälisen vaalitarkkailun periaatejulistuksen allekirjoittajien kesken, jotta voidaan tehostaa vaalitarkkailutyötä maailmanlaajuisesti;
63. pitää tärkeänä poliittista tukiprosessia, jossa ei keskitytä pelkästään ajanjaksoon välittömästi vaaleja ennen ja niiden jälkeen vaan joka perustuu jatkuvuuteen; haluaa tältä osin kiittää poliittisia säätiöitä niiden tekemästä arvokkaasta työstä;
64. korostaa, että hallitukset on pantava vastuuseen ihmisoikeusrikkomuksista, huonosta hallintotavasta, korruptiosta ja sellaisten kansallisten resurssien väärinkäytöstä, jotka on tarkoitettu käytettävän koko yhteiskunnan hyödyksi; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään edelleen edistämään hyvää hallintotapaa ja torjumaan rikosten rankaisematta jäämistä myös pyytämällä kolmansia maita tekemään kattavaa yhteistyötä Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ja varmistamalla, että uusissa sopimuksissa sitoudutaan Rooman perussääntöön;
65. kehottaa säilyttämään demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen rahoitusvälineen ja vahvistamaan sitä, kun rahoitusvälineitä seuraavan kerran tarkistetaan, ja vaatii antamaan sille enemmän resursseja;

Kansalaisyhteiskunnan tukeminen

66. painottaa tarvetta hajautettuun toimintamalliin, jolla täydennetään poliittisia järjestelmiä ja jossa kyetään paremmin ottamaan huomioon arkipäivän todellisuus asianomaisissa maissa, siten että tuetaan sekä paikallisia että alueellisia järjestöjä, jotka auttavat vakiinnuttamaan demokratian luomalla keskustelufoorumeita ja vaihtamalla hyviä käytäntöjä unionin kanssa ja myös muiden saman alueen kumppanimaiden kanssa;
67. kehottaa kehittämään avoimempia ja dynaamisempia toimintalinjoja, jotta voidaan tukea kansalaisyhteiskuntaa, joka kannustaa demokratiakehitykseen ja kansalaisten osallistumiseen; kehottaa edistämään tällaisten toimijoiden ja yksilöiden vaikutusvaltaa perustamalla asiaa koskevia ohjelmia ja sisällyttämällä tämän näkökannan nykyisiin ohjelmiin;
68. korostaa tarvetta tehostaa kansalaisyhteiskunnan valmiuksia koulutuksen ja valistustyön avulla ja mahdollistaa sen osallistuminen poliittisiin prosesseihin; korostaa, että tiivis julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö sekä valvovien instituutioiden ja myös kansallisten parlamenttien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ovat olennaisia demokratian edistämisen kannalta;

69. kehottaa tukemaan suoraan maltillisia yhteiskunnallisia liikkeitä, aidosti riippumatonta tiedonvälitystä ja poliittisia puolueita, jotka työskentelevät demokratian puolesta autoritaarisissa valtioissa ja uusissa demokratioissa, jotta edistetään kansalaisten osallistumista, tuetaan kestäväää monipuoluejärjestelmää ja parannetaan ihmisoikeustilannetta; katsoo, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella välineellä olisi oltava tässä suhteessa keskeinen rooli;
70. kehottaa tukemaan kaikkien sidosryhmien laaja-alaista osallistumista maiden kehitykseen ja kannustaa kaikkia yhteiskunnan osapuolia osallistumaan demokratiakehitykseen; panee merkille, että kansalaisjärjestöt ja muut valtiosta riippumattomat toimijat ovat ratkaisevassa asemassa demokratian, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja ihmisoikeuksien edistämisessä;
71. kannattaa vakiintunutta käytäntöä etsiä innovatiivisia tapoja kansalaisyhteiskunnan, poliittisten puolueiden, tiedotusvälineiden ja muiden epävirallisten poliittisten toimijoiden saamiseksi mukaan EU:n ja kolmansien maiden välisiin vuoropuheluihin;
72. kannattaa kansalaisyhteiskunnan tukemista demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella rahoitusvälineellä sekä varojen ohjaamista kansalaisjärjestöjen paikallisiin hankkeisiin; ehdottaa, että varoja myönnettäisiin asteittain enemmän, jos kansalaisyhteiskunnalla ja demokratialla on edellytykset menestyä kyseisessä maassa;
73. korostaa, että tiedon ja riippumattomien tiedotusvälineiden saatavuus on ratkaisevan tärkeää sille, että tuetaan kansan tahtoa demokraattisiin uudistuksiin, ja vaatii siksi lisäämään tukea osa-alueille, jotka edistävät "vanhojen" ja "uusien" tiedotusvälineiden vapautta, suojelevat riippumattomia toimittajia, kaventavat digitaalista kuilua ja helpottavat internetiin pääsyä;
74. antaa tunnustusta EU:n jäsenvaltioille demokratiakehityksen tukemisesta kaikkialla maailmassa, mistä voidaan mainita esimerkkinä itäisen kumppanuuden maiden oikeusasiamiesten yhteistyöohjelma (2009–2013), jonka Puolan ja Ranskan oikeusasiamiehet yhdessä perustivat, jotta itäisen kumppanuuden maiden oikeusasiamiesten kanslioilla, hallitusten elimillä ja kansalaisjärjestöillä olisi paremmat mahdollisuudet suojella yksilön oikeuksia ja rakentaa oikeusvaltion periaatteelle perustuvia demokraattisia valtioita; painottaa, että tämä toiminta on koordinoitava EU:ssa ja että EU:n toimielinten on hyödynnettävä tässä yhteydessä saatuja kokemuksia;
75. toistaa jälleen, että Euroopan unioni on sitoutunut torjumaan ihmiskauppaa, ja kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota maihin, joissa demokratiakehitys on meneillään, sillä niiden kansalaiset ovat erityisessä vaarassa joutua ihmiskaupan uhreiksi; pyytää komission kehitys- ja yhteistyöpääosastoa, laajentumisasioiden pääosastoa, sisäasioiden pääosastoa ja EU:n ihmiskaupan torjunnan koordinaattoria tekemään asiassa tiivistä yhteistyötä;
76. tunnustaa EU:n ja Euroopan neuvoston välisen yhteistyön merkityksen demokratiakehityksessä eri puolilla maailmaa; pitää tervetulleena EU:n ja Euroopan neuvoston yhteisten ohjelmien aloittamista demokratian, hyvän hallintotavan ja vakauden tukemiseksi itäisen kumppanuuden maissa;

77.kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

4.5.2011

KEHITYSYHTEISTYÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ulkoasiainvaliokunnalle

demokratiakehitystä tukevista EU:n ulkoisista toimista
(2011/2032(INI))

Valmistelija: Alf Svensson

EHDOTUKSET

Kehitysyhteistyövaliokunta pyytää asiasta vastaavaa ulkoasiainvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että demokratia ja ihmisoikeudet ovat toisistaan riippuvaisia käsitteitä; esittää, että demokratian lujittamiseksi vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit ovat välttämätön, mutta ei riittävä edellytys;
2. katsoo kuitenkin, että köyhyyden torjuminen ja maiden kehittymisen esteiden poistaminen voivat edistää ratkaisevasti demokraattisia prosesseja;
3. tähdentää, että hallintomallina demokratia tarjoaa mekanismeja poliittisen vallan jakamiseen ja konfliktien hallintaan, jotka ovat olennaisia vakaiden ja rauhanomaisten yhteiskuntien merkkejä; toteaa kuitenkin, että demokratian on lähdettävä sisältä käsin ja että ulkopuoliset toimijat eivät voi pakottaa siihen keinotekoisesti; esittää, että EU voi yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa tukea aktiivisesti demokraattisen vakauttamisen prosessia;
4. katsoo, että tiettyjen ehtojen on täyttyttävä etukäteen, jotta vaaleja voidaan pitää demokraattisina, vapaina ja oikeudenmukaisina: poliittisten oikeuksien ja kansalaisoikeuksien sekä ilmaisunvapauden ja tiedonsaantioikeuksien kunnioittaminen, tiedotusvälineiden yhdenvertainen käytettävyys sekä poliittisen moniarvoisuuden kunnioittaminen, jotta äänestäjillä olisi todellinen valinnan mahdollisuus;

5. katsoo, että demokratisointiprosessin onnistumisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että siinä kiinnitetään huomiota asianomaisen maan sosiaaliseen ja taloudelliseen kehitykseen, jotta turvataan asukkaiden perusoikeudet, kuten koulutus, terveydenhoito ja työllisyys;
6. huomauttaa, että talousarviotukena kanavoitu Euroopan unionin apu autoritaarisille valtioille ei aina takaa demokratiakehitystä ja että avun vaikuttavuutta arvioitaessa olisi keskityttävä avun aikaansaamiin tuloksiin eikä niinkään apuosuuden määrään;
7. korostaa legitiimien demokraattisten puolueiden, aitojen yhteiskunnallisten liikkeiden ja vapaan lehdistön potentiaalista roolia yleisten etujen turvaajana, koska ne valvovat hallitusten avoimuutta ja vastuuvollisuutta, jolloin valtiot voivat suojella ihmisoikeuksia ja edistää sosiaalista ja taloudellista kehitystä;
8. vaatii talousarvioletelle tiukkoja kelpoisuuskeriteerejä; korostaa, että komission on syytä olla käyttämättä tätä tukijärjestelyä maissa, joissa julkisten menojen läpinäkyvyys ei ole taattua, ja edellyttää, että talousarvioletukseen on aina liitettävä toimia, joilla kehitetään kumppanimaiden parlamentaarista valvontaa ja tilintarkastusvalmiuksia ja lisätään avoimuutta ja yleisön tiedonsaantimahdollisuuksia, ja että kansalaisyhteiskunta pitäisi ottaa mukaan tähän valvontaan;
9. katsoo, että riippumaton oikeusjärjestelmä ja riippumattomat tiedotusvälineet ovat olennaisia demokratiaprosessin ohjaamisessa ja sääntelyssä pyrittäessä vahvistamaan oikeusvaltion periaatteita ja kehittämään demokratian instituutioita, toimiva parlamentti mukaan luettuna, tekemään poliittisesta moniarvoisuudesta todellisuutta ja vahvistamaan kansalaisyhteiskunnan asemaa;
10. kehottaa avunantajia pitämään demokratian kehittämistä pikemminkin poliittisena ja moraalisen velvoitteenä kuin pelkästään teknisinä toimenpiteinä ja kehittämään vastaanottajamaita koskevaa paikallistietämystä, jotta apu voidaan kohdentaa tehokkaasti ja paikallisten olosuhteiden mukaisesti;
11. tunnustaa naisten merkittävän roolin etenkin viime aikojen demokratiakehityksessä; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:ta tukemaan yhteistyössä laajemman kansainvälisen yhteisön kanssa naisia, jotka pyrkivät yhdenvertaisiin oikeuksiin, tasa-arvoon ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen;
12. korostaa tarvetta tehostaa kansalaisyhteiskunnan valmiuksia koulutuksen ja valistustyön avulla ja mahdollistaa sen osallistuminen poliittisiin prosesseihin; korostaa, että tiivis julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyö sekä valvovien instituutioiden ja myös kansallisten parlamenttien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ovat olennaisia demokratian edistämisen kannalta;
13. kehottaa EU:ta asettamaan etusijalle demokraattisista arvoista ja normeista käytävän perusteellisen vuoropuhelun kaikkien demokratian vahvistamiseen osallistuvien toimijoiden kanssa; korostaa, että demokraattisten instituutioiden kehittäminen ja vahvistaminen saattavat auttaa edistämään talouden kehittymistä ja vähentämään köyhyyttä;

14. korostaa, että on tärkeää tehdä analyysi paikallisesta ihmisoikeustilanteesta, jonka olisi oltava kaikkien kehitystoimien perusta; kehottaa komissiota sisällyttämään demokratian ja ihmisoikeuksien tilaa käsittelevän luvun kaikkiin maakohtaisiin ja alueellisiin strategia-asiakirjoihin ja antamaan entistä yksityiskohtaisempia tietoja demokratiaa tukevien aloitteiden vaikutuksesta;
15. pitää myönteisenä, että Euroopan ulkosuhdehallintoon on perustettu ihmisoikeus- ja demokratiaosasto, ja kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan, että EU:n merentakaisissa edustustoissa on yhteyshenkilö ihmisoikeus- ja demokratiakysymyksiä varten;
16. kehottaa tukemaan suoraan maltillisia yhteiskunnallisia liikkeitä, aidosti riippumatonta tiedonvälitystä ja poliittisia puolueita, jotka työskentelevät demokratian puolesta autoritaarisissa valtioissa ja uusissa demokratioissa, jotta edistetään kansalaisten osallistumista, tuetaan kestäväää monipuoluejärjestelmää ja parannetaan ihmisoikeustilannetta; katsoo, että demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella välineellä olisi oltava tässä suhteessa keskeinen rooli.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	2.5.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22 -: 0 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Thijs Berman, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schieber-Jastram, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Kriton Arsenis, Proinsias De Rossa, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Martin Kastler, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Bart Staes
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Edit Bauer

11.5.2011

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

ulkoasiainvaliokunnalle

demokratiakehitystä edistävästä EU:n ulkopoliitikasta
(2011/2032(INI))

Valmistelija: Antigoni Papadopoulou

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa ulkoasiainvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW) vuodelta 1979,
- 1. korostaa, että naisten ja miesten tasavertainen osallistuminen kaikilla elämäntilanteilla on ratkaiseva tekijä demokratiassa ja että naisten osallistuminen kehitykseen on perustavanlaatuinen yleismaailmallisesti hyväksytty arvo sekä edellytys sosiaalis-taloudelliselle kehitykselle ja moitteettomalle demokraattiselle hallinnolle;
- 2. vaatii strategista, priorisoitua pidemmän aikavälin yleistoimintamallia, jolla varmistetaan, että sukupuolten tasa-arvo nostetaan kaikkien sellaisten yhteisön politiikkojen, ohjelmien, hankkeiden ja toimintojen keskipisteeseen, joita edistetään Euroopan unionin tasolla, sekä otetaan huomioon kaikissa unionin suhteissa, mukaan lukien parlamenttien välinen yhteistyö EU:n ja kolmansien maiden välillä, sillä se on suoraan sidoksissa ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittamiseen sekä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseen;
- 3. korostaa sukupuolinäkökulman huomioon ottamista suuntaviivojen täytäntöönpanossa siten, että toteutetaan kohdennettuja toimia naispuolisten ihmisoikeuksien puolustajien ja muiden erityisen haavoittuvien ryhmien hyväksi, muun muassa niiden toimittajien ja

ihmisoikeuksien puolustajien hyväksi, jotka työskentelevät taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien, lasten oikeuksien sekä vähemmistöjen oikeuksien edistämiseksi;

4. painottaa, että Euroopan unioni voi olla ratkaisevassa asemassa kolmansien maiden demokratiakehityksessä ja naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämässä sekä jäsenvaltioissa että suhteissaan kolmansiin maihin siten, että tasa-arvokysymykset valtavirtaistetaan ja että niitä korostetaan ensisijaisilla aihealueilla ja tuetaan eri osapuolten mahdollisuuksia osallistua ohjelmien suunnitteluun ja kehittämiseen painottaen erityisesti sukupuolistereotyyppien ja kaikenlaisen naisiin kohdistuvan syrjinnän ja väkivallan torjumista sekä siten, että naisia otetaan mukaan konfliktien ehkäisemiseen ja ratkaisemiseen ja lisätään naisten vaikutusmahdollisuuksia, jotta heistä tulee aktiivisia kansalaisia myös yhteiskuntaa hyödyttävällä tavalla, kiinnittäen erityistä huomiota kaikista haavoittuvimpiin naisiin;
5. edistää naisten roolia rauhantekijänä, jotta voidaan estää ja ratkaista konflikteja, ja kannustaa naisten aktiivista osallistumista yhteiskunnan hyväksi;
6. tukee alueellisia ohjelmia, joilla suojellaan kaikkein haavoittuvimpia yksilöitä, etenkin lapsia, naisia ja vanhuksia;
7. tukee voimakkaasti kaikkia EU:n ulkopolitiikkaan sisältyviä aloitteita, kannustimia ja valmiuksien kehittämistä, jotta naisten osallistuminen päätöksentekoon voidaan taata kaikilla tasoilla niin julkisella kuin yksityisellä sektorilla, ja katsoo, että naisten ja miesten tasavertainen edustus päätöksenteossa auttaa varmistamaan, että naisiin vaikuttavat asiat otetaan huomioon;
8. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tasa-arvopolitiikkaa arvioidaan järjestelmällisesti ja että ihmisoikeudet ja perusvapaudet otetaan huomioon etenkin Euroopan unionin antaman taloudellisen tuen yhteydessä;
9. uskoo vakaasti, että yksilöiden ja etenkin naisten sekä kansalaisyhteiskunnan vaikutusmahdollisuuksien lisääminen koulutuksen ja tiedotuksen avulla sekä mahdollisuuksien luominen sosiaalisten, taloudellisten ja sivistyksellisten oikeuksien sekä kaikkien muiden ihmisoikeuksien tehokkaaseen puolustamiseen täydentää tärkeällä tavalla kaikenlaisten demokratiaa edistävien toimintapolitiikkojen ja -ohjelmien laatimista ja toteuttamista, ja korostaa, että niille olisi taattava tarvittava rahoitus;
10. korostaa tarvetta kehittää erityisiä koulutusohjelmia naisyrittäjille, jotta edistetään heidän osallistumistaan maailmankauppaan;
11. toteaa, että Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamispäätöksen mukaisesti henkilöstön palkkaamisen on perustuttava ansioihin ja että miehiä ja naisia on oltava tasapuolisesti kaikilla tasoilla; on tyytyväinen toimiin, joilla varmistetaan, että unionin edustustojen johdossa on yhtä paljon naisia ja miehiä¹; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa edistämään aktiivisesti naisten ja miesten tasavertaista edustusta konfliktien jälkeen luotavissa valtiollisissa elimissä.

¹ Neuvoston päätös, annettu 26. heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta, EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30–40

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	9.5.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 25 -: 0 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Anne Delvaux, Gesine Meissner, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Stanimir Ilchev

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	6.6.2011						
Lopullisen äänestyksen tulos	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">44</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	44	-:	2	0:	0
+:	44						
-:	2						
0:	0						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Lorenzo Fontana, Agnès Le Brun, Vittorio Prodi						
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Katarína Neved'alová						